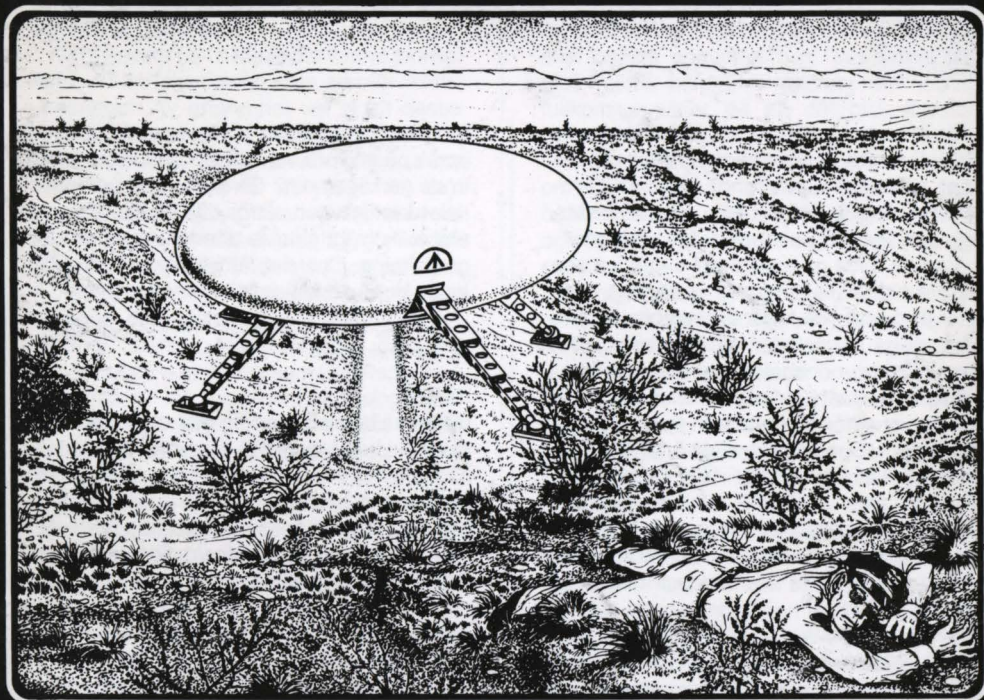




GICOFF INFORMATION

Nr. 3 1977 – ÅRGÅNG 8



Djupa spår från landat UFO!
Polisen som såg det berättar



Sven-Olof Fredrikson

Finns saklighet i Ufo-rörelsen?

I förra numret sa jag att jag här skulle filosofera lite över saklighet, eller rättare sagt bristen på saklighet inom UFO-rörelsen i Sverige och i alla andra länder, och den fara detta innebär för ufologin.

Vad då, brist på saklighet? säger kanske en del och håller inte alls med mig. Men visst är det så. Ufologer bär sig ofta åt som oansvariga journalister. Vi överdriver, utelämnar fakta, nonchalerar obehagliga uppgifter, låter bli att kontrollera källan osv. Vi är dessutom alltför blåögda och tror ibland på rena sagor. Speciellt känsliga är vi då några fotografier är tagna. Man vill ju så gärna tro att de är "äkta". GICOFF, UFO-Sverige och SUFORC i Nässjö ger ut egna tidningar där man försöker täcka in hela UFO-fenomenet. Man publicerar bl a svenska och utländska

fall. De redogörelser som lämnas gör anspråk på att vara objektiva och sakliga. Men är de verkligen det? Givetvis varierar materialet kraftigt men alltför ofta skulle materialet fullkomligt smulas sönder vid en kritisk granskning. Och det får inte ske om vi gör anspråk på att ufologin är en vetenskap.

Låt mig ta upp några punkter och resonera lite kring dem.

Källan

Vilken källa använder jag mig av och vilken källkritik har jag gjort? Hur ofta finns det några synpunkter på den källa varifrån vi hämtar vårt material. Jag har nästan aldrig sett det i de artiklar som publicerats. Vad vet vi egentligen om amerikanska tidningar som SAGA och National Enquirer vilka vi ibland

tar material från? Nästan ingenting, och än mindre om deras källor. Samma sak gäller en mängd UFO-tidningar världen över. Vissa vet vi av erfarenhet slarvar med sakligheten i materialet. Men vi citerar dem ändå (t ex UFO-Nachrichten). Är det verkligen riktigt? Vad har vi för alternativ idag med våra bristande resurser? Tyvärr måste vi nog fortsätta citera relativt okända källor. Där emot kan vi låta bli de mest ökända. George Adamski och andra kontaktpersoner bör vi definitivt undvika. Samma bör gälla spekulativa författare som t ex Erich von Däniken och Frank Edwards.

Vid svenska UFO-fall är det ibland journalister vid en lokaltidning som står för faktaunderlaget. Av erfarenhet vet vi att dessa uppgifter till stor del är felaktiga. Egentligen skulle vi alltså aldrig använda pressens uppgifter (annat än för att spåra vittnen). Men om vi inte själva hittar vittnet, eller om vittnet ifråga inte vill berätta, hur gör vi då? Förbigår vi observationen med tystnad? Om vi publicerar materialet som pressklipp uppfattas det oftast felaktigt som "fakta". Är det rätt mot läsaren? Är det rätt mot ufologin? Kan vi lita på den ufolog som undersöker en observation? Är hans/hennes redogörelse verkligen tillförlitlig? Men vi måste väl tro det, för annars vet vi ju ingenting, och något måste vi tro på. Eller hur?

Jag tror nog vi måste ha klart för oss att olika människor gör olika bra undersökningar. Vi måste alltså även lägga in en bedömning om en källas kvalitet för att bedöma fallet. Detta är ofta både svårt och känsligt. Var och en gör, får vi förutsätta, så gott han kan. Klart är att det av varje rapport måste framgå vem/vilka som stått för undersökningen och under vilka förhållanden och med vilka hjälpmedel arbetet skett.

Detta med källor och källkritik är svårt, kanske svårare än något annat inom ufologin. Klart är att vi måste skärpa oss om vi ska nå respekt utanför våra egna kretsar, och om våra uppgifter ska ha värde för framtiden.

Sakuppgifterna

Man kan ibland läsa skräckexempel på rapporter, där författaren inte ger en enda vettig sakuppgift. Texten är istället full av åsikter, känslor och vaga antydningar. Så får det

givetvis inte vara om händelsen ska ge något annat än ett tvivelaktigt läsvärde. Böcker och tidningar är fulla av "... såg en kväll ett stort föremål som sakta for över himlen ... har aldrig trott på flygande tefat men nu ...". Detta är värdelöst för UFO-forskningen och helt förkastligt om vi vill få en skolad vetenskapsman att studera fenomenet. Ufologin är grundforskning. Den måste till sitt förfogande ha riktiga och noggranna uppgifter. Det måste klart framgå vad som är faktiska förhållanden (t ex tidpunkt, väder, riktning, höjdinkel, ljusintensitet) och vad som är subjektiva bedömningar/föreställningar eller osäkra uppgifter (t ex "jag tyckte det gick framför berget" till skillnad från "jag är fullkomligt säker på att det gick framför berget därför att...").

En bedömning av fallet kräver vetenskap om vad som är hårddata, mjukdata och osäkra data. En analys är omöjlig utan detta och därmed vilar all teoribildning på osäker grund.

Många kanske tycker jag överdriver och att vi redan har tillräckligt med fakta. Men ni som tycker så har fel. Vi har massor av uppgifter, men uppgifterna är ofta utan värde eftersom vi inte känner deras kvalitet. Uppgifterna är inte heller samlade på ett systematiskt sätt och därmed är det inte möjligt att göra jämförande studier i tillräcklig omfattning.

Projekt URD är ett försök att komma tillrätta med detta. Tyvärr har projektet visat sig vara för ambitiöst för ufologerna i Sverige. Det känns antagligen både tråkigt och jobbigt att göra ett rejält arbete som kan ge något för framtiden. Ufologerna landet över, ofta medlemmar i små föreningar till UFO-Sverige arbetar hellre på det gamla vanliga sättet, dvs. samlar ihop lite uppgifter och tror sedan man undersökt fallet. Eller också undersöker man inte fall alls, utan ägnar sig istället åt att berätta för alla om en massa "fakta" utan att ha en aning om att man ofta bara berättar strunt och felaktigheter. Jag kommer att ta upp de här frågorna närmare i ett annat nummer.

Dags för skärpning alltså. UFO-rörelsen måste börja ställa mycket större krav på sakinnehållet i de rapporter som produceras.

Forts sid 22

ORDFÖRANDE:
Sven-Olof Fredrikson

INFORMATION – Göteborg:

Sven-Olof Fredrikson
Stobéegatan 28 B, 416 53 Göteborg
Tfn. 031/21 87 10.

Medlemsdagar under året 1977:

22.3 19.4 24.5

6.9 11.10 15.11 13.12

GICOFF-Information utkommer med 6 nr/år. Medlemskap (där pren. ingår) 75 kr/år. Enbart prenumeration 45 kr. Postgiro 42 85 03-7.

Annonsspriser: 1/1-sida: 295 kr, 1/2: 170 kr, 1/4: 95 kr, 1/6: 70 kr, 1/8: 55 kr. Kraftigt rabatt vid återkommande annonsering.

RED o ANSVARIG UTGIVARE, LAYOUT:
Björn Högman

PRENUMERATION – DISTRIBUTION:

Jörgen Karlson
Box 3007, 422 03 Hisings Backa
Tfn. 031/52 54 75.

ANNONSER:

Björn Högman
Bergsjösvägen 20, 415 21 Göteborg
Tfn. 031/48 41 12.

INNEHÅLL:

Finns saklighet i UFO-rörelsen?	2
Djupa spår från landat UFO	4
Märkliga observationer	12
Rymd-Teknik-Forskning	14
UFO över Estland	16
Fotot äkta...	19
UFO över Sverige	20

Socorro,



24 april

1964

– Jag ett mycket underligt föremål, det är egentligen allt som finns att säga. Lonnie Zamora, polis i New Mexico.

REDIGERING: Borgny Tingstedt

Vid undersökningar på platsen fann man avtryck i jorden och bränd växtlighet. ►

Följande artikel och berättelse om det s.k. Socorro-fallet är byggd på Ray Stanfords bok "Socorro saucer in a Pentagon pantry" som utkom i USA sommaren 1976.

Ray Stanford har studerat UFO-fenomenet i 24 år, är sedan 1972 chef för det tungt instrumentellt bemannade Project Starlight International (PSI) och utgivare av PSI:s Journal of Instrumental UFO Research. Han har lagt ned ett enormt arbete på att ta rätt på alla fakta kring vad som verkligen hände vid Socorro, New Mexico, den 24 april 1964. Fem års "detektivarbete" ligger bakom hans bok.

Han har funnit flera fysiska bevis för att händelsen ägt rum, vilka censurerades och hemlighölls av militärväsendet och underrättelsetjänsterna. Det fanns minst tretton vittnen, och inte bara polisman Lonnie Zamora och en eller två "oidentifierade turister", som flygvapnet påstod.

Zamora blev förbjuden att berätta om det röda "tecken" som han sett på sidan av det landade föremålet. Stanford berättar vem som förbjöd Zamora och hur det gick till. Jorden kring landningsplatsen var starkt radioaktiv en kort stund efter att UFO:t lyft, men detta försökte flygvapnet hemlighålla och konfiskerade bevis.

Så till själva händelsen:



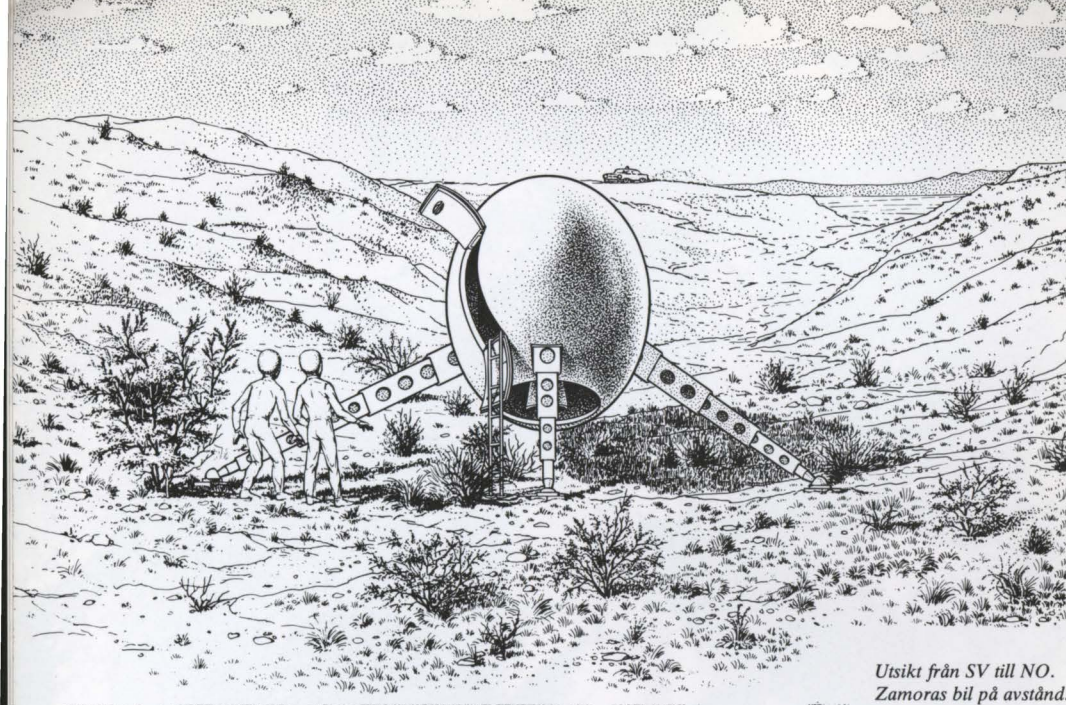
Äggformat föremål snuddade biltak

En familj bestående av fem personer, man och hustru och tre barn, från Colorado turistade i en fyrdörrars grön 1955 års Cadillac, när kvinnan fick se ett äggformat föremål med aluminium- eller magnesiumyta, 50–75 meter nordöst om bilen som körde mot norr. Det verkade vara något längre än bilen. Föremålet sänkte sig till endast 3 meters höjd över marken och tycktes vara på väg rakt mot dem. Det passerade med ungefär 1 meters marginal över biltaket och snuddade nästan vid bilantennen. En mörk skugga skymde tillfälligt det skarpa dagsljuset, men inget ljud hördes från den vitmetalliska ellipsoiden som fortsatte 50–75 meter åt sydväst. Plötsligt stannade det, hängde i luften i ca 30 sekunder och sänkte sig sedan ner.

Klockan kunde ha varit omkring 17:50 när kvinnan först ropade: "SE!"

Mannen uttryckte sin vrede över den ansvarslösa piloten och fick strax se en vit Pontiac polisbil som svängde åt sydsydväst in på en nord-syd gående väg som gick väster om US Highway 85, på vilket turisterna färdades mot Socorro. På väg in till stan såg de ytterligare en polisbil från New Mexico State Police som körde söderut. Familjen stannade vid Withing Brothers servicestation och berättar för ägaren och hans son om händelsen, vilken de inte fäster någon större uppmärksamhet vid.

Trettioettåriga Lonnie Zamora, polis i Socorro, hade varit i tjänst sedan tidigt på eftermiddagen den 24 april och körde pat- ►



Utsikt från SV till NO.
Zamoras bil på avstånd.

rullbil nr 2, en vit 1964 års Pontiac. Vid 17:50 lade Zamora märke till en fortkörande svart 1964 års Chevrolet. Han började följa efter den söderut. Omkring kl 17:50 en kilometer söder om Spring Street fick Zamora, som hade rutorna nedvevade, höra ett tjutande och såg en mycket ljusstark blå "flammande kon" lågt i sydsydväst på ungefär 750 meters avstånd.

Zamora bar glasögon (som han var ålagd) och hade gröna solskydd över dem. Det fanns ett dynamitupplag i riktning mot flammorna och då Zamora trodde att det höll på att explodera slutade han följa efter fartsyndaren och svängde bilen åt höger för att köra mot ljudet och "flamman" vilket han gjorde i ca 20 sekunder. "Lågan var blåaktig, mycket ljusstark, lite orange i kanterna, och desto mer i botten... på något vis orörlig men avtog sakta." Himlen var nästan helt klar och vinden kom från sydsydväst.

Metalliskt föremål landade

Zamora gjorde därefter två misslyckade försök att komma upp med bilen för en gruskulle, men vid tredje försöket så lyckades han

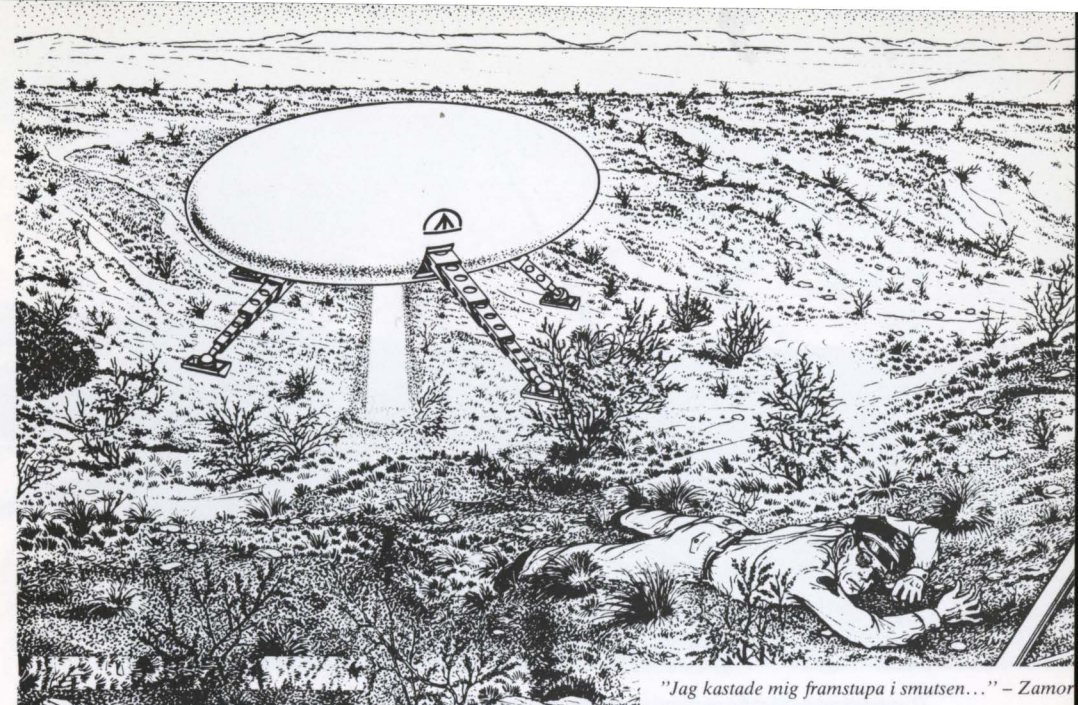
och samtidigt dog det mystiska tjutandet, som tycktes sjunka i frekvens, ut. Klockan var nu 17:51:10. När han fem sekunder efter ljudet dött ut nått kullens topp, var Zamora förvirrad över att ljudet dött ut. I tio sekunder körde han över kullens topp och plötsligt, omkring 17:51:30, drogs Zamoras uppmärksamhet till ett vitt metalliknande föremål nere i en ravin åt sydväst. Han befann sig nu nästan precis nordost om landningsplatsen.

Två figurer i vita overaller

Ungefär 50 meter bort stod föremålet och Zamora såg två figurer i vad som tycktes vara vita overaller, ganska nära föremålet på dess nordvästra sida. De stod mellan det och en ganska stor greasewoodbuske. Den varelse som var närmast tycktes vända sig om som om den hört eller sett bilen komma.

Under de få sekunder som Zamora såg figureerna lade han märke till att deras huvud knappt räckte upp till de högsta delarna hos busken.

Ett dammoln tycktes sväva runt landningsplatsen ett ögonblick, men enligt Zamora kunde det ha berott på vinden likväl som



"Jag kastade mig framstupa i smutsen..." - Zamora

landningen. Han vände sig från scenen och anropade sheriffkontoret och meddelade med den interna koden att han skulle lämna bilen för att undersöka en eventuell olycka med en bil i ravinen. Just när han sänt meddelandet började han inse att det ju inte alls kunde röra sig om en bil. Han såg ben sticka ut från sidorna på föremålet. Han bad att polissergeant Samuel Chavez skulle komma till platsen. Zamora kände att det vore förnuftigt att ha en pålitlig person till vittne.

Föremålet lyfter!

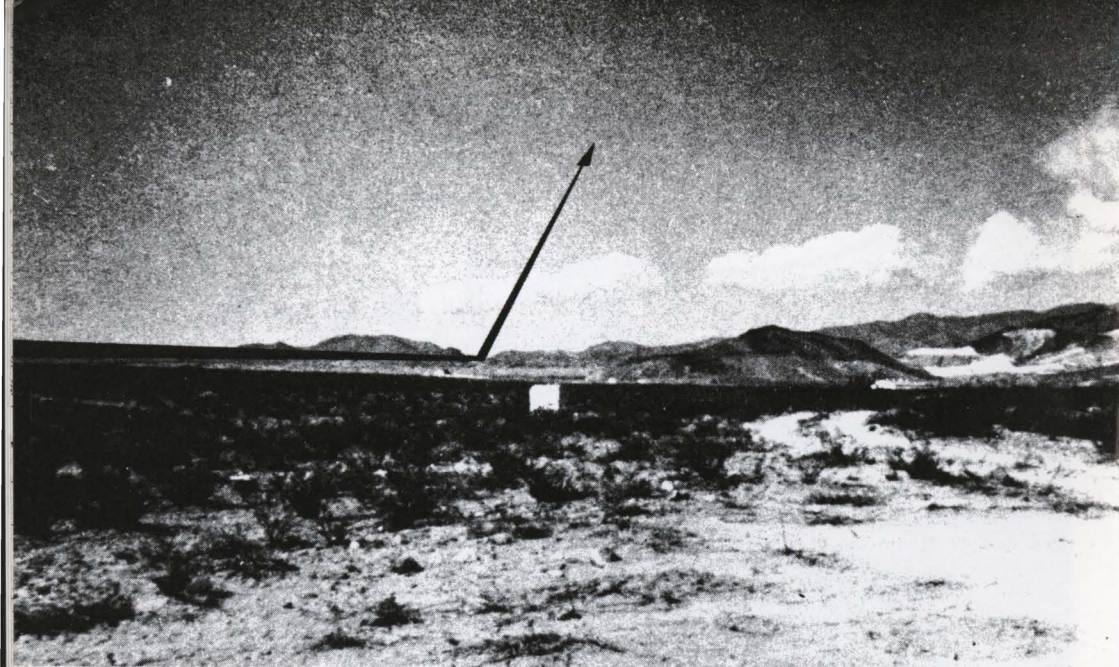
Han körde vidare en bit åt sydväst och fick snart en bra utsikt över föremålet, nu endast ungefär 15–20 meter från föremålet. Klockan var nu 17:52. När Zamora sträckte sig efter mikrofonen som fallit ned hörde han ett metalliskt slamrande från föremålet. Efter ytterligare ett ljud steg han ur bilen och vände sig mot föremålet i ravinen. Plötsligt började föremålet lyfta med ett öronbedövande dån och ljusblå flammor slog ut. Zamora, som trodde att det kanske skulle explodera slänger sig framstupa på marken. Skräckslagen reser han sig åter upp och börjar

springa. Han faller omkull och i ivern tappar han sina glasögon. Kommer upp igen och börjar åter springa.

Dån och lågor från undersidan av föremålet, som nu stigit till ungefär 6 meters höjd, dvs i nivå mellan Zamora och föremålet. Han har nu sprungit 6–7 meter sedan han föll omkull. Han slutar att springa, vänder sig om och skyddar huvudet med ena armen ifall föremålet skulle explodera. Lågorna under föremålet försvinner och dånnet upphör. Zamora hör ett högt vinande ljud som sjunker i frekvens och försvinner efter en sekund. Klockan är nu 17:52:21 och föremålet accelererar iväg mot västsydväst under total tystnad på låg höjd och rörande sig horisontellt i ungefär 1,5 kilometer. Sedan ändrar det riktning brant uppåt och försvinner snabbt utom synhåll.

Avtryck i marken.

Över polisradion säger Zamora andlöst till Chavez att se ut genom rutan för att se om han kan se något föremål. Åter med glasögonen och solskydden på ser Zamora föremålet försvinna. Slutligen får Chavez syn på



Dynamitskjulet vilket det avgående föremålet passerade 15–30 meter bortom och inte över som det verkade från Zamoras position, samt terrängen över vilken föremålet passerade sedan det lyft från landningsplatsen. Dess bana är illustrerad med en svart linje. Illusionen av att det passerade över skjulet beror på att Zamora befann sig 20–25 meter nordväst om den plats varifrån fotot tagits.

patrullbil nr 2 och när han träffar Zamora är denne "vit som ett lakan och han är inte blek i vanliga fall." Därefter anländer fler personer till landningsplatsen och alla intygar att Zamora var mycket skrämmd och upprörd. Zamora visar det ursprungliga tecknet som han ritat av för Chavez. De personer som senare anlände upptäckte fyra djupa avtryck i marken som bildade en kvadrat. Foton togs över landningsplatsen, men dessa försvann eller omhändertogs senare under mystiska omständigheter. Varje stöd som gjort märkena måste ha varit 30–40 cm långa, 15–20 cm breda och 10–15 cm djupa. Chavez tog ett foto av ett avtryck följande morgon.

Håll tyst om detta!

Under de följande timmarna blev Zamora grundligt utfrågad. FBI-agent J. Arthur Byrnes Jr och flertalet militärer och myndighetspersoner anlände senare till kontoret. Det var denne FBI-agent som försökte få Zamora att hålla tyst om humanoiderna han sett.

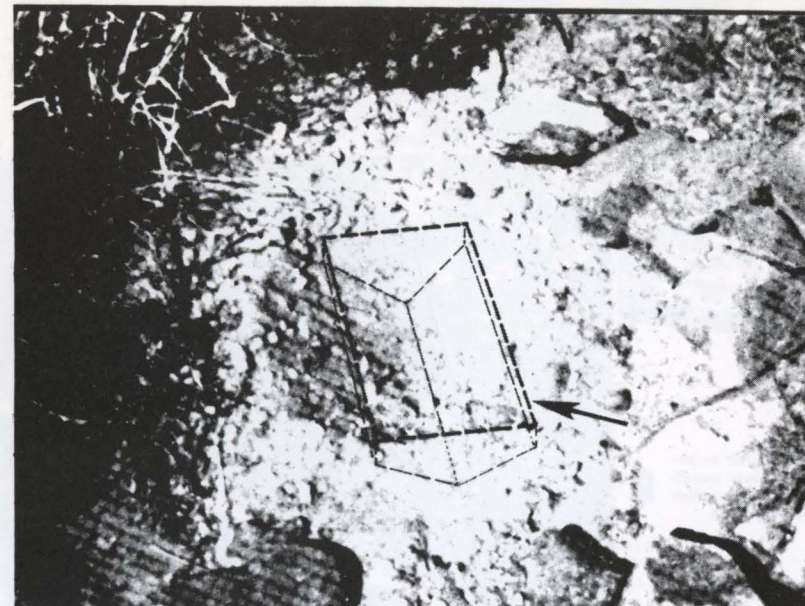
Zamora nämnde därför i fortsättningen bara varelserna i förbigående utom när det gällde intervjuer bakom stängda dörrar, inklusive för dr. J. Allen Hynek och Stanford. Hynek undersökte fallet för Blue Books räkning och i senare uttalanden gjorde han mycket vaga utsagor om fallet.

Glöm symbolen!

Kapten Richard T. Holder, US Army, högt uppsatt chef vid White Sands' Stallion Site sa till Zamora: "Om jag var som du skulle jag inte beskriva symbolen du såg på farkostens sida för någon utom för officiella undersökare." Senare, den 29 april, enligt Hynek, kontaktade Pentagon honom och visade förargelse över rapporter att någon officer föreslagit Zamora att inte beskriva symbolen sedd på farkostens sida.

Fotspår

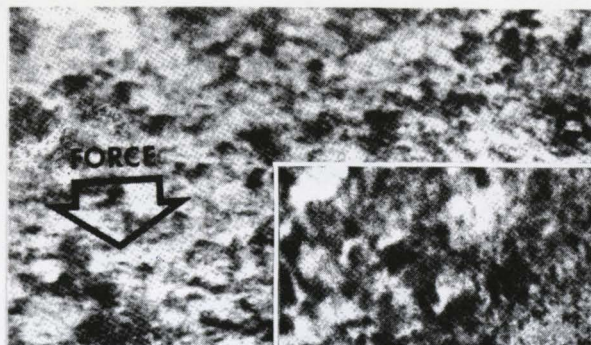
Man fann även fotspårsliknande avtryck
Fort sid 10



På detta foto har "landningsställets" form ritats in. Pilen visar överdelen på en stor sten som blev hårt skrapad.



Jämför detta försök att rekonstruera ett landningsmärke. Fotot på det äkta märket är betydligt mera övertygande.



Till vänster: en bit av stenytan uppvisar ett litet metallfragment som skavits av "uppåt" genom farkostens nedåtriktade tyngd. Detta foto togs sedan den största metallbiten osviktigt skavits loss.

Till höger: en närbild av stenytan som uppvisar metallpartiklar från föremålets nordvästra landningsben.



väster om landningskvadraten, ungefär där Zamora sett varelserna och det är möjligt att de härrörde från dessa.

Strax före 17:30 landningsdagen mottog Albuquerque tv-station ett samtal från en upprörd och angelägen innevånare i trakten som rapporterade att han sett ett ovalt eller äggformat UFO på låg höjd på väg västerut. Man kan lätt räkna ut att ett föremål som når Socorro från Albuquerque på 25 minuter måste ha rört sig med 160–170 miles/h (ca 260 km/t), vilket kan stämma enligt vittnet, och att det troligen är samma föremål som observerats och som senare landade i Socorro. Två manliga vittnen 1–1,5 km sydväst om föremålet färdades i bil mot nordnordväst längs Highway 60 till Socorro när de såg ett föremål åtföljt av flammor och ett brunaktigt dammoln.

Analys gjordes

En buske som stått mitt under flammorna hade slitits sönder och grenarna bränts rena, så ock några pappersbitar som låg på marken.

Genom dr James McDonald fick Stanford veta att sammansmält sand funnits bland materialet som insamlats vid Socorro för analys. Analysen hade utförts av en kvinna som 1968 var radiologisk kemist vid Public Health Service i Las Vegas. En "bubblig" sten hittades även på landningsplatsen. Vissa delar av ytan var bubblig medan andra tycktes ha pulvriserats.

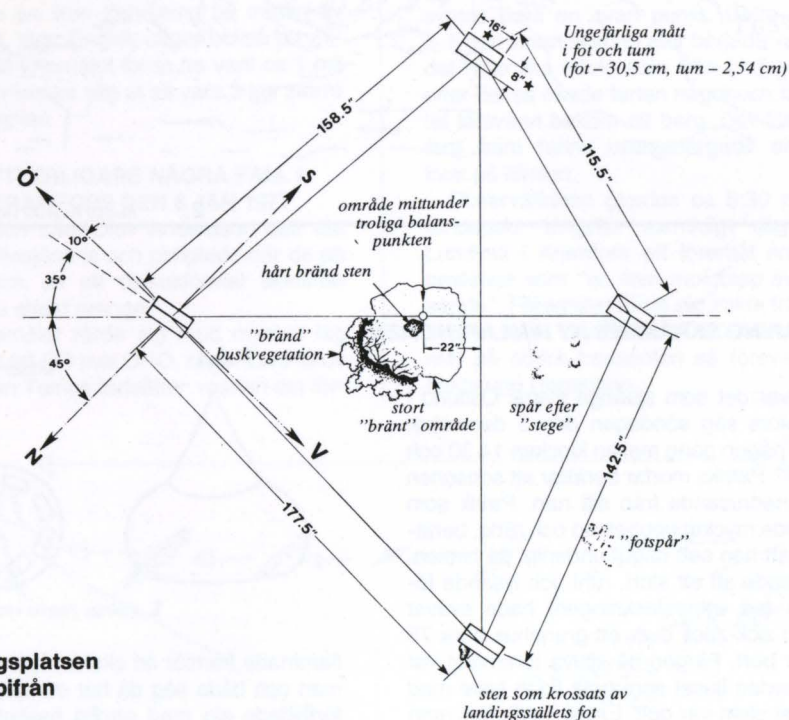
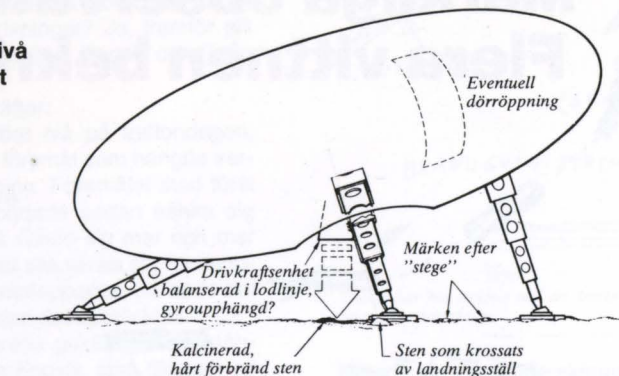
Metallfragment

Stanford fann också en sten som troligen brutits sönder av ett av landningsställena. Något senare upptäckte Stanford att det på stenen som skadats fanns små metallfragment och ihoprullade avskalningar av metall som skulle kunna härstamma från landningsfoten.

Genom NICAP kom Stanford i kontakt med en dr Frankel vid Goddard i Maryland. Han sades vara en ärlig man och hade lovat att utföra analysen utan att någon fick veta varifrån metallen kom, ty som regeringsanställda hade de vissa bestämmelser att följa. Efter en preliminär analys fick Stanford veta

Rekonstruktion av händelsen, på grundval av efterlämnade märken samt vittnesuppgifter

Tvärsnitt i marknivå sett från nordväst



Landningsplatsen sedd uppifrån

att partiklarna som materialet bestod av inte kunde vara av naturligt ursprung. Det bestod huvudsakligen av zink och järn med spår av andra element. Just denna blandning eller

legering av metaller tillverkades inte av något land, inte ens Sovjet, omtalade Frankel.

Forts sid 18

Märkliga observationer Flera vittnen bekräftar

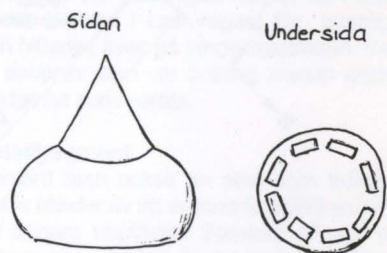
Av Leif Nilsson

2. Rudolf Engviks vittnesteckning.

1. SJUÅRING SKRÄMDES AV HIMLAFENOMEN

Vad var det som sjuårige Patrik Östlund i Kramfors såg söndagen den 5 december 1976 någon gång mellan klockan 14.30 och 15.00? Patriks morfar berättar att sonsonen kom nedrusande från sitt rum. Patrik som verkade mycket upphetsad och rädd, berättade att han sett något underligt på himlen. Han sade att ett stort, runt och lysande föremål (se vittnesteckningen) hade svävat fram i zick-zack över ett grannhus bara 75 meter bort. Färgen på själva föremålet var vitt medan ljuset som hela tiden lyste med ett fast sken var gult. Enligt Patrik försvann föremålet efter en liten stund in mot staden.

Även ett grannpar såg något underligt på himlen. Det var senare på söndagsnatten som frun fick se något som hon först trodde var en eldsvåda, då det lyste kraftigt och



1. Sjuårige Patriks vittnesteckning.

flammade framför en skola. Hon väckte sin man och båda såg då hur ett litet runt klot förflyttade sig med otrolig hastighet korta sträckor för att dessemellan stå stilla. Momentet upprepades några gånger innan föremålet slutligen försvann. Klotet avgav ett starkt gulorange sken utom vid de snabba förflyttningarna då det doldes av svart rök.

2. TEFAT SIKTAT ÖVER KRAMFORS

Ja, den rubriken hade "Nya Norrland" på sin förstasida den 7 jan i år. Vad hade då orsakat denna fantastiska rubrik utan frågetecken och omskrivningar? Jo, framför allt en rapport från familjen Rudolf och Tulla Engvik i Kramfors.

Herr Engvik berättar:

Det var strax före två på trettondagen, plötsligt såg vi ett föremål som hängde vertikalt i västlig riktning. Föremålet stod först stilla ca 2 min, började sedan sänka sig samtidigt som det vände sig mer och mer horisontellt för att till sist sänka sig "horisontellt" ned bakom trädtopparna. Då hade det gått ca 10 min sedan det upptäcktes.

Färgen motsvarade guldfärgen på månskåran, säger herr Engvik, som tillägger att hans fru som använde en mindre kikare kunde se en liten förhöjning på mitten av föremålet. Herr Engvik säger också att avståndet till föremålet torde ha varit ca 1 mil och att föremålet såg ut att vara 3 ggr större än ett flygplan.

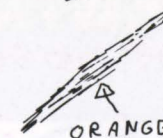
3. YTTERLIGARE NÅGRA FALL I KRAMFORS DEN 6 JAN 1977

Tomas och Lars-Olov Andersson satt ute på Gåsnessjöns is och pimplade när de på himlen fick se ett diskusformat skimmer som lyste starkt orange.

– Föremålet rörde sig med mycket låg hastighet från SO mot ONO, säger Lars-Olov och sonen Tomas fortsätter: medan det för-

STARKAST
LYSAND

MINST
LYSAND



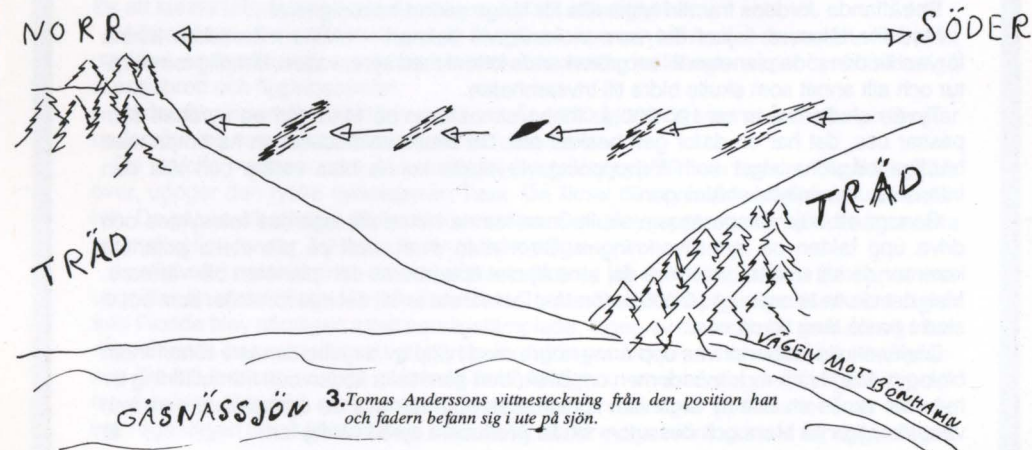
BRANDGULA STRIMMOR

Tomas har här tecknat ned de detaljer han uppfattade då fenomenet passerade.

flyttade sig minskade skimret kring föremålet, när det kommit till mitten av synfältet syntes bara en svart punkt. Detta varade 3–5 min innan skimret åter började växa tills det lyste lika starkt som från början. Strax efter det så ökade farten något och föremålet försvann bakom ett berg. Där föremålet farit fram fanns orangefärgade strimmor kvar på himlen.

Observationen gjordes ca 8:30 på trettondagen. Ungefär samtidigt såg Algot Lundvall i Kramfors ett föremål som han beskriver som "en liten molntapp svagt lysande". Föremålet rörde sig sakta från väster mot öster, stannade till i SO. När det kom mitt på södra horisonten så försvann det sakta upp i ingenting.

Forts sid 24



3. Tomas Anderssons vittnesteckning från den position han och fadern befann sig i ute på sjön.

Redigering: B Nilsson

Intressanta bumlingar har legat på is

Vid sydpolen, i den antarktiska isen, har vetenskapsmän hittat meteoriter som tilldrar sig stort intresse. Den största av dem var en bjässe på 407 kg, en av de absolut största som någonsin hittats på jorden. Ett tiotal andra bruna, glansiga stenar påträffades under tiden 10 dec -76 – 20 jan -77.

– Meteoriterna representerar många olika nedfall. Vi har fått ett mycket intressant tvärsnitt av vad som fallit ned på jordytan, förklarar dr William Cassidy från universitetet i Pittsburgh.

Den största meteoriten påträffades i 33 bitar spridda över ett 8 000 kvadratmeter stort område. Det största fragmentet vägde 113 kg. Sammanlagt väger fynden över 460 kg. Bland dem finns en metalliknande klump på ca 1,5 kg. Kylan och isen har skyddat mot erosion och kemiska reaktioner som lätt förstör meteoriter på andra platser.

Den allra största meteorit som påträffats vägde nästan fem ton (!) och grävdes upp i Kina för ett par år sedan. ■

Nu skall det bli livat på Mars!

Finns det inget liv på Mars, så får vi väl se till att fixa den saken, anser en expertkommitté som för amerikanska rymdstyrelsen NASA:s räkning studerat förutsättningarna för en framtida bosättning på Mars.

Beträffande Jordens framtid tycks alla för länge sedan ha resignerat...

Med lite tålamod – just det som vi vanligtvis saknar! – skulle människan kunna förvandla den röda planeten till en grönskande koloni med syre, vatten, lämplig temperatur och allt annat som skulle bidra till trivsamheten.

Tyvärr skulle det ta ca 100 000 år innan atmosfären på Mars fått en syrehalt som passar oss, det har en dator gett besked om. Då skulle kolonisationen ha börjat med hårdiga blågröna alger som förhoppningsvis skulle kunna hitta vatten och tåla den intensiva ultraviolettera strålningen.

Genom att höja temperaturen skulle man kunna hetsa på algernas fotosyntes och driva upp takten på syretillverkningen. Strör man svart stoft på planetens polarisar kommer de att smälta, en större del av solljuset absorberas och planeten blir varmare. Men det skulle ta omkring 10 000 år förstås. Det värsta är att det inte förefaller som om vi skulle ha så lång tid på oss.

Därför skulle takten drivas upp ännu högre med hjälp av de allra senaste rönen inom biologin. Med hjälp av kännedomen om DNA, den genetiska koden och framställning av hybrider skulle en helt ny organism konstrueras som har alla de egenskaper som kan vara lämpliga på Mars och dessutom skulle producera syre i väldig fart. ■



THEY VANISHED ...

without a trace – over a 1000 people and 100 planes and ships in an area of the Atlantic Ocean known as ...

Den egendomliga Bermuda-triangeln upphör inte att fascinera dem som har någon kännedom om alla de underliga fenomen som tilldragit sig i detta högtrafikerade område. Vetenskapen har haft sin speciella inställning: dels har man förklarat att allt som sker där är helt naturliga företeelser, dels har man försökt få anslag till vetenskapliga expeditioner för att kunna utforska vad det egentligen är för underligheter...

Nyligen kom ett meddelande om att Sovjetunionen och USA skall samarbeta i en brett upplagd undersökning av detta havsområde med den långa serien svårförklarliga skeppsbrott och flygkatastrofer.

Undersökningen skall inledas nu i juni. År 1970 gjorde ryssarna en egen preliminär undersökning i området och fann en rad vattenvirvar.

De virvelformationer som då konstaterades mäter upp till flera hundra kilometer tvärs över, uppger den ryska nyhetsbyrån Tass. De liknar till sin struktur cykloner i atmosfären. De går ner till ett djup på flera tusen meter. Om deras uppkomst finns det några olika vetenskapliga teorier, forskare är långt ifrån eniga.

Lustigt att konstatera att de sovjetiska forskarna på den här punkten lämnar ut mer uppgifter än sina kolleger i USA. Resultaten från en vetenskaplig expedition som utgick från Florida blev nämligen totalt hemligstämplade. Ingen av de forskare som deltog i den expeditionen har varit villig att uttala sig för tidningar eller ens skrivit artiklar i fackpressen. De två forskare som då mumlade lite försiktigt om att en del egendomliga mätresultat uppnåts, föredrog sedan snabbt att tiga som musslor när spekulationerna om vad som egentligen uppmärksammats började bli allt för yviga i tidningarnas söndagsbilagor.



Av Caren Sjöström

Nyligen efterlyste vi i GICOFF-Information rapporter österifrån. Knappast hade vi väl kunnat tro att denna vädjan så snabbt skulle leda till resultat. Här presenterar vi nu några iakttagelser från Estland under perioden 1968–1976.

Underligt fat med antenner

Den 19 april 1968, kl 22.35 i Tallinn, såg Agnes, 70 år, från sitt fönster plötsligt ett föremål som påminde henne om ett tvättfat eller två runda ihopsatta askfat. UFO:t utstrålade ett starkt rött ljus som lyste upp gatan och hela framsidan av huset. Det kom bakifrån och rörde sig snett över huset i nordostlig eller östlig riktning, alltså mot Kopliparken och Paljasaan-ön. Man kunde se att mellan den övre och undre delen av föremålet fanns ett slags förbindelse som hade två triangulära horn fästa på sig. Det

främre hornet pekade uppåt och det bakre nedåt. Vid hornens fästpunkter och allra längst ut, lyste starka röda ljus som lyste upp omgivningen. Själva UFO:t lyste ljus grönt, dess konturer var klart urskiljbara. Det rörde sig lågt och jämnt, långsammare än ett flygplan och snabbare än en zeppelinare (en gång hade Agnes sett en sådan). Man hörde inget ljud. Observationen varade ungefär en minut. Nästa dag såg den gamla kvinnan flygplan – de var helt annorlunda än det hon sett dagen innan.

Grått, gnistrande, illaluktande

Detta fall utspelade sig i Raunamoisa i närheten av Kaldas bussstation i slutet av augusti, 1969. Det var rätt molnigt, kallt och blåsigt, men solen sken just när detta hände.

Sjuårige Tüt skyndade tillsammans med sin vän till bion. Klockan var nästan fem. På väg upp för en backe stannade han ett tag för att vila. När han tittade upp mot himlen, såg han ett konstigt, grått föremål alldeles ovanför sig. Det var fyrkantigt och hade tre mörka fläckar. Ifrån ena sidan sköt en stång ut med en liten platta på.

Pojken stod och tittade på den ett tag, och plötsligt sprutade gnistor ut från ena sidan och föremålet började ljudlöst röra sig österut med stången framför sig, och försvann sedan på ett ögonblick. Snart märkte pojken en hemsk lukt som han inte kände igen.

Tüt rusade sen vidare för att inte komma för sent till bion. Hans vän, som hade sprungit i förväg hade inte sett någonting annorlunda. När de återvände från bion låg den konstiga lukten kvar på samma ställe.

Eld från cigarren

Om man bläddrar i internationell UFO-litteratur kan man knappast hitta någon observation där eldklot kommer ut från ett cigarrformat UFO. Men natten till den 2 nov 1969 hände detta i Estland. Bland vittnena befann sig Jüri och hans vän Toivo med sin bror och sina föräldrar.

Denna kväll var de hemma hos Toivo som bor i Männiku, ett av Tallinn-distrikten. Toivo, hans bror Ulo, och Jüri har här beskrivit sin observation av de många sfäriska objekt som kommit ut från en "cigarr" som stod orörlig i luften.

"Det hela började vid 01.40-tiden (egentligen hade det starka ljuset lyst utifrån redan tidigare, men utan att någon direkt lagt märke till det). Vi satt just och lyssnade på Radio Sveriges popmusiksändning på tyska, då plötsligt ett bländvitt ljus bröt ut utanför fönstret. Det blev ljus som på dagen men vi visste inte vad vi skulle tro, eftersom vi inte hade hört någon åska. Ganska snart hände det en gång till, och nu slocknade alla våra lampor och radion tonade bort. Vi trodde att kanske en propp hade gått någonstans.

Men vad kunde det bländande ljuset ha varit? Och varför hade vi inte hört någon explosion?

Vi såg att ljuset fortfarande kom någonstans ovanifrån. Ett av fönstren som vette mot Skau, d.v.s. söderut, var täckt av tjocka gardiner och det verkade som om det var från det hållet ljuset flödade ut. När det lyste upp igen för tredje gången, rusade vi till det fönstret, drog isär gardinerna och fick se en fantastisk syn: **Mot oss dök ett bländande ljusklot och på samma gång släcktes än en gång ljusen i rummet som i en biosal.** Bara en glödlampa glödde svagt och radion slutade spela. Den sista låten i pop-programmet hade just hunnit börja.

Nu var vi säkra på att det var ett UFO. Vi hade läst lite om dem i olika tidningar. Toivo rusade till fönstret i korridoren för att se åt vilket håll ljuset hade gått. Senare beskrev han för oss hur han från fönstret hade sett "eldbollen" gå nästan över hustaket och sedan ner mot skolan i Männiku för att fortsätta mot Nomme (säkert ut mot havet). Toivo hade hört ett frasande ljud när bollen passerat över huset. Vi befann oss på andra våningen.

När det starka ljuset försvann såg vi ganska klart mot molnen i bakgrunden, ett stort svart cigarrformat föremål (flera hundra meter över marken) som utstrålade ett rödviollett sken. Vid underdelen av föremålet var detta ljus i en mörkare nyans. Det reflekterades tillsammans med månens sken, i snön på marken. Vi kunde också se stjärnorna i springorna mellan molnen.

Cigarren befann sig i en upprättstående ställning och ungefär en och en halv kilometer ifrån oss.

Plötsligt uppenbarade sig det bländande ljuset igen. En ljusfläck (eller "eldboll") kom fram från den plats där det mystiska föremålet stod. Det rörde sig rätt snabbt norrut, stannade i luften (!), ändrade sen sin kurs och försvann från vårt synfält. Ljuset från klotet var så starkt att vi inte kunde se det större, mörka föremålet med sitt violetta ljus.

Toivo, som stod vid korridorffönstret, såg också detta ljusklot som tydligen hade följt efter det förra. När klotet hade ändrat riktning släcktes ljuset och vår radio stängdes av igen. Så fort det starka ljuset från klotet

Efter denna händelse var hela gatan mörk ett par nätter framåt. Senare hörde de från andra människor att de också observerat fenomenet. (Toivo och Ulos föräldrar hade varit i sitt sovrum).

Socorro, 24 april 1974

Forts

Han lovade att ge Stanford en mera utförlig rapport efter några dagar. Stanford försökte sedan flera gånger komma i kontakt med honom, men varje gång sade hans sekreterare att han inte var inne eller upptagen och att han kunde ringa nästa dag. Till slut sa hon att Frankel blivit bortkopplad från analysen och omöjligt kunde tala med Stanford om resultaten. Genom en representant för en avdelning inom NASA som ringde upp Stanford fick han veta att de resultat som Frankel kommit fram till var felaktiga och att ämnet identifierats som SiO_2 som bl a används i värmesköldar. Mycket hemligstämpling kring fallet omöjliggjorde för Stanford att få klara besked. Men faktum kvarstår: En farkost landade utanför Socorro och varelser observerades. Flera vittnen såg farkosten.

Den som önskar veta mer kring fallet kan tillskriva Blueapple Books, P.O. Box 5694, Austin, Texas 78763, USA, varifrån boken kan beställas. ■

Specialister betraktar detta som en av de bästa UFO-observationer som gjorts i Estland efter kriget.

Lysande "cigar"

Följande händelse tilldrog sig tidigt på morgonen (ung. 03.30) den 7 augusti 1975 i Anija, 6 kilometer från Kehra. Peeter, ett av vittnena berättar:

"Vi kom från en fest i Kehra. Det var en lugn sommarnatt. Då vi nått Anija, stannade vi ett tag i vår trädgård för att prata. Plötsligt blixtrade det till bakom oss. Vi vände oss om och såg ett ljust cigarrformat föremål på västra himlen. Det stod nästan rakt upp, alltså det lutade en aning åt sidan. Snart blev föremålet ljusare, ett tag var hela himlen upplyst som om det var blixten som lyst upp den. Ljuset återgick sen till sin ursprungliga styrka. Lite senare försvann "cigarren". Det hela tog omkring 15–20 sek. man hörde inget ljud, färgen förblev konstant också, det var juist vitt hela tiden."

Längden på föremålet uppskattades till att vara 1,5 gånger större än den fulla måne som befann sig på himlen. Höjden över horisonten var ca 45 grader. Förutom Peeter var även Vilma (19) och Törje (13), hans syskon, vittnen till händelsen. Peeter själv såg det hela som en typisk UFO-händelse från första början. Han menar att det är den enda förklaringen till fenomenet.

Det glöder i skyn!

På kvällen den 13 februari 1976 klockan 20.30 satt Helgi i en bil som körde från Lätiküla mot Tartu. Bilen kördes av en vän.

Ungefär 10 km från Tartu lade hon märke till ett glödande föremål på den i övrigt klara himlen. Föraren stannade bilen och de gick båda ur och såg i riktning mot Tartu ett äggformat föremål som utstrålade ljus. Det stod rakt upp, vertikalt och påminde om en julgran, därför att den violetta "uppenbarelsen" var täckt av blå fläckar (fönster!) Det okända föremålet stod stilla i ca 10 minuter, sen lutade det sig mjukt åt höger och började röra sig västerut.

Det finns inga tvivel om att denna beskrivning är en ganska typisk UFO-observation. Förresten blev samma flygande maskin, på samma gång, observerad även i Tartu.

FOTOT ÄKTA — TEXTEN FALSK?

Tidskriften Aktuell Fotografi hade i sitt stora decembernummer 1976, Fotografisk Julbok, ett betydande avsnitt om förunderliga fenomen i fotografins utmarker: Bilder av andar, tankar och flygande tefat, de sedan länge kända "övernaturliga" foton.

Eugen Semitjovs exempel på hur lätt bilder kan "förfälskas" genom att man fäster pappersbitar på fönster t ex – dessa hittar man i tidningen. Övriga UFO-bilder i artikeln hade UFO-Sverige välvilligt ställt till förfogande.

Ja, foton är ju alltid i någon mening "äkta" – men historierna om hur de tillkommit kan alltid dras i tvivelsmål. Det är just vad som görs från ansvarigt vetenskapligt håll. I tidningen ställs frågan:

Förresten, hur skulle du själv uppleva att få din äkta UFO-bild stämplad som falsk?

Ja, det är just den situation vi alla befinner oss i som intresseras sig för UFO:s – det förutsätts nämligen alldeles för mycket. Det är mycket stor skillnad på att visa upp ett foto och säga: – Där är en fläck som vi har svårigheter med att förklara vad det kan vara.

jämfört med: – Där är ett UFO, dvs ett rymdskepp, som kommer från en av Jupiters månar och har en blond Venus-kvinna ombord!

I sistnämnda fall får man inte förundra sig över om de allra flesta människor förhåller sig en smula skeptiska till hur man kan veta så mycket om ett lius som fladdrar förbi...

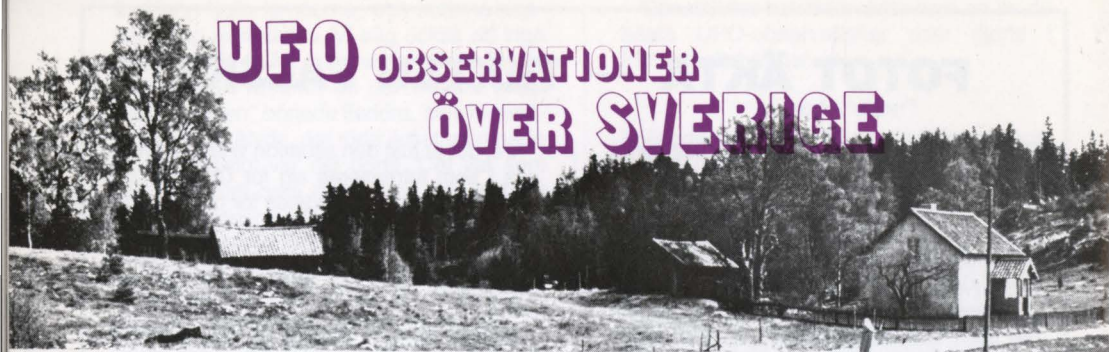
Förresten, man kan också vända på hela frågeställningen och säga:

– Hur skulle du uppleva att få din "förfalskade" UFO-bild stämplad som äkta?

Lite av en triumf över "tefatsdåarna", eller hur? ■



UFO OBSERVATIONER ÖVER SVERIGE



Redigering: Borgny Tingstedt

ÖLAND 15-16/1 1977

Vid 17.40-tiden i veckoslutet såg en öländsk bilist ett stort och starkt lysande föremål stå stilla över Ölandsbron på relativt låg höjd. Det hade sällskap av två mindre som skiftade mellan rött och grönt. Det stora föremålet avlägsnade sig sedan i väst-sydvästlig riktning och de små föremålen i motsatt riktning. Även söder om Kalmar och i Blekinge sågs det stora föremålet. (Ölandsbladet, 18/1 1977)

STRÄNGNÄS, 15-16/1 1977

Vid 24-tiden såg två personer ett föremål över nya Finninge i Strängnäs. Det stod still över skogen i ett par minuter innan det försvann, på uppskattningsvis 100 meters höjd. Det var stort i färgerna rött, gult och blått. I mitten fanns något som såg ut som ett stort svart hål. Efter en stund fick de också se ett mindre föremål som kretsade kring det större. Det var vitt och snurrade snabbt kring det större föremålet. Inget ljud hördes.

(Eskilstuna-Kuriren, 20/1 1977)

NYKÖPING, 28/1 1977

Åttaåringarna Magnus Enell och Ulf Westerlund, såg mellan 16.00 och 16.30 fyra underliga föremål på himlen. De uppfattade föremålen som runda, med två spetsar eller spröt på ena sidan. Föremålen lämnade en röksvans efter sig.

(Södermanlands Nyheter 1/2 1977)

BACKE, 29/1 1977

Det var vid halvsju tiden på kvällen som ljusskenet upptäcktes. På himlavalvet i väster, nästan över Fjällsjöälven, hängde ett intensivt lysande klot. Bjarne Engholm som skulle köpa kvällstidningarna upptäckte det och när han tittade på ljuset var det som om det gungade i luften. Klotet tycktes också sända ut ljusstrålar. Han tog bilder av det med sin småbildskamera med 400 mm objektiv och 135 mm objektiv, samt med 6 gånger 6 med normalobjektiv för att få ett annat perspektiv på ljusfenomenet.

(Nya Norrland, 2/2 1977)

SOLLEFTEÅ, 10/2 1977

Exakt klockan 21.07 såg traktorägare Sten Roos å Åberget, Österforse, ett starkt lysande klot på kvällshimlen i nästan rakt sydlig riktning från sin gård.

Klotet omgavs av ett starkt lysande gult ljus som med jämna intervaller växlade från rött till rödgult. I femton minuter såg Roos och flera andra personer klotet som sakta avlägsnade sig och försvann vid horisonten. Det stannade upp ett flertal gånger och då växlade färgen till rött.

(Nya Norrland, 12/2 1977)

FRÖSÖN, 12 & 13/2 1977

Både under lördags- och söndagskvällen vid 20-tiden rapporteras ljusfenomen från Frösön och Rödön. Från Frösön syntes ljuskroppen i riktning mot fjällen mellan

Frösön och Rödön. Från Frösön syntes ljuskroppen i riktning mot fjällen mellan Oviksfjällen och Åreskutan. En av vittnenä på söndagen betraktade föremålet genom kikare och det var "äggformat med blåaktigt ljus runt om".

(Länstidningen Östersund, 14/2 1977)

ADAK, 13/2 1977

Tre personer i Adak (Utanför Skellefteå) såg vid 21.30-tiden ett sken över Hundberg. Skenet var kraftigt, klart starkare än en stjärna och avlångt. Skenet kretsade under cirka en kvart över byn liksom pulserade, innan det sakta försvann.

(Norra Västerbotten, 15/2 1977)

NYFORS, 14/2 1977

Vid 20.30-tiden såg Göte Söderström, Nyfors Norrångträsk, ett sken på himlen. Det var ett blinkande rött och gult ljus som rörde sig västerut, medan det vandrade upp och ner. Föremålet var betydligt större än en stjärna och kunde iaktas i ungefär 10 minuter innan det tonade bort.

(Norra Västerbotten, 15/2 1977)

ROSVIK, 20/2 1977

Makarna Martina och Erik Pettersson, Rosvik, iakttog vid 20.20-tiden ett ljus som rörde sig från nordost in över Rosvik och sedan försvann rakt upp. De satt och tittade på TV då de genom fönstret fick se ett konstigt eldsken. När de öppnade fönstret fick de se ett päronformat föremål vars längd de uppskattade till 3-4 meter på kanske 50 meters höjd. Dess färg var som "skarp aftonrodnad" med något växlande sken. Nedåt utstrålade ett klarare sken som var cirka hälften så långt som själva föremålet. Sedan de studerat det med kikare i ungefär 2,5 minuter försvann det rätt upp. Det rörde sig hela tiden mycket sakta.

(Piteå-Tidningen 21/2 1977)

ÖVRE SOPPERO, 21/2 1977

Nils Tomas Labba, 51, är renskötare i Övre Soppero. Den 27 februari var han ute i skogen med skotern. Vid tio-tiden på förmiddagen hade han hunnit till Pojiojaure, cirka 2,5 mil från Övre Soppero. Plötsligt fick han på sjöstranden se fyra brunaktigt klädda, un-

derliga varelser som bara stod och stirrade blint. En bit från varelsena stod en underlig maskin. Den var genomskinlig samtidigt som man kunde se den.

Labba berättar att han åkte närmare, kom cirka 150 meter från varelsena när de snabbt försvann in i farkosten som snabbt lyfte från marken. Ljudlöst och snabbt försvann. När den lyfte såg han hur den vibrerade och det sved i hans ögon, trots att han aldrig haft besvär med dem tidigare. Efter en stund åkte han fram med skotern till platsen, men inga spår kunde ses.

(Norrländska Socialdemokraten, 8/3 1977)

KORSTRÄSK, 1/3 1977

Tora Eriksson och hennes två väninnor observerade vid 19-tiden ett fenomen som skiftade i färg och rörde sig på himlen. Det var betydligt större än en stjärna och flammade från blått till röd-orange. Det stod i nordnordväst och försvann inte förrän strax efter kl. 22.00. I början lyste det kraftigt för att efterhand mattas.

(Piteå-Tidningen 2/3 1977)

BODEN, 5/3 1977

Mikael Johansson bar ut tidningar vid 4-tiden på morgonen. När han cyklade på Källgatan i Erikslund i Boden lystes vägen upp som av en bils helljus. Eftersom han inte såg någon bil tittade han upp och såg ett kraftigt lysande klot i orange ganska högt upp på himlen och större än en fotboll. Det skarpt lysande klotet gjorde först en vågrätt sväng på ett par hundra meter och gick sedan i zick-zack. Det hade en liten brandgul svans och var kanske ett par kilometer bort. Efter svängen gjorde det en "snabb rusning snett uppåt och försvann".

(Norrländska Socialdemokraten, 8/3 1977)

ÖLAND, 5/3 1977

Tre personer gjorde under en timmes tid en iakttagelse av ett mycket stort cigarrformat föremål på hög höjd. Det svängde och rörde sig i diverse riktningar. När det dök nedåt bromsades farten upp och en tjock brun rök vällde fram från akterpartiet.

Plötsligt fick de tre vittnena se ett vitt moln och ur detta kom ett mindre äggformat fö-

remål. Inget ljud kunde uppfattas och hastigheten uppskattades till dubbelt så hög som ett jetplans.

(Oskarshamns-Nyheter, 17/3 1977)

BORGHOLM, 7/3 1977

Vid klockan tre på morgonen såg två familjer på olika platser ett föremål som var stort som en fullmåne och lyste gult. Det gick upp och ned i sidled. Det skiftade i storlek, försvann ibland för att sedan återkomma. Flera gånger sände det en ljusstråle ned mot marken.

(Östra Småland, 9/3 1977)

ÅMÅL, 10-13/3 1977

Ett par personer var på promenad vid Nygård i slutet av veckan då de fick se ett stort lysande klot, som sänkte sig mot dem, stannade upp och försvann rakt upp igen. Händelsen varade några minuter.

(Provinstdningen Dalsland, 15/3 1977)

LAXSJÖ, 10/4 1977

Vid 2.30-tiden på natten vaknade Olof Eriksson i Flykålen, Laxsjö och tittade ut genom fönstret. Han fick då se ett runt föremål som badade av ljus och på släp tycktes det ha ett tygliknande föremål c:a 30x30 meter. Det runda föremålet var ljust, med klart gult sken, medan "släpet" var svagt rödfärgat. Föremålet kom från söder och gick mot norr. Eriks syster Marta som blev väckt såg också fenomenet som sammanlagt kunde iaktas i 3-4 minuter.

(Länstidningen Östersund, 12/4 1977)

TRANÅS, 11-12/4 1977

Natten till tisdagen fick en man som var jordbrukare höra några konstiga vibrationer ifrån luften när han var på väg från ladugården till huset. Han tittade då upp och observerade en "cigar" som omgav sig med ett starkt ljussken och rörde sig med hög hastighet mot horisonten i öster.

Hans fru säger att han "raglade in genom dörren och var tydligt chockad!" (Smålands-Tidningen, 13/4 1977)

ARBOGA, 5/5 1977

En kvinna på Brattberget såg vid kl. 18.10 ett stort rörformat silverglänsande föremål

som rörde sig över himlen. Den anonyma kvinnan kunde följa föremålet under fem minuter. Föremålet rörde sig från väster till öster på ganska hög höjd, och var helt ljudlöst. Det försvann åt Köpingshålet. Enligt F1 i Västerås befann sig inget flygplan i luften vid den aktuella tidpunkten och inget har observerats på radar.

(Arboga Tidning, 6/5 1977)

Finns saklighet...

Forts

Illustrationer och fotografier

För att böcker och UFO-tidningar ska bli attraktiva att läsa och sälja krävs en bra lay-out. En sådan förutsätter illustrationer eller fotografier.

Illustrationer ger också en utmärkt möjlighet att mer konkret förstå hur fenomenet såg ut. Då vi i GICOFF undersöker fall brukar vi därför alltid be vittnena teckna fenomenet och hur det rörde sig. Illustrationen blir på det sättet ett utmärkt komplement till den skrivna berättelsen.

Men, och det är verkligen ett men, detta är väldigt farligt om man inte håller benhårt på sakligheten. En tekniskt och konstnärlig bra gjord illustration har oerhörd genomslagskraft. Fenomenet såg ut som teckningen, och det spelar ingen roll vad texten säger. Det är bilden som man minns. Genom att göra en oriktig illustration förvanskar man fallet och brister grovt i saklighet.

Låt mig ge ett exempel som jag betraktar som ett av de grövre på senare tid.

Ett för oss känt vittne säger sig ha upplevt en mycket märklig händelse. Bl a såg han några "varelser". Han beskriver dem ungefär så här

- lite längre än människor

- genomskinliga

- på huvudet en huva som glänser som silver.

Eventuellt kan vittnet i något sammanhang ha gett en något mer detaljerad bild av "varelserna". De omständigheter under vilka observationen gjordes tyder dock på att han knappast kan lämna en alltför detaljerad beskrivning. Trots detta ser framsidan

på en av våra största UFO-tidningar ut på det här sättet för ett tag sedan.



Läsaren må göra vilken bedömning som helst, men inte skulle jag ställa större tilltro till den undersökning som illustreras med denna teckning. Teckningen gör resten av rapporten värdelös i vetenskapliga sammanhang.

Illustrationer är viktiga och i många fall nödvändiga, men vi måste lära oss använda dem med förstånd. En oriktig bild är mer till skada än ingen bild alls. Glöm aldrig det!

Fotografier är ett kapitel för sig och jag skulle kunna skriva en bok om det, men det ska ni slippa. Vi har under årens lopp råkat på många fotografier utan värde. Vi måste börja tillämpa två enkla regler:

- Ett fotografi är inget bevis för rapportens äkthet. Tvärtom bör ett fotografi mana till största försiktighet.

- Ett fotografi bör betraktas som oäkta (eller visa något naturligt fenomen) till dess äktheten har bevisats.

Observatören

Observatören till ett märkligt fenomen är en strategisk person. Utan honom/henne ingen observation och därmed ingen rapport och ingen dokumentation för forskning. Vi brukar säga att det är tur vi människor är olika. I detta fallet är det tyvärr otur. Ett och samma fenomen upplevs olika av olika människor. Hur det upplevs beror bl a på personens läggning, kunskaper om himlafenomen, UFO-intresse samt om han eller hon var ensam vid observationen. Hur observatörens berättelse blir påverkas bl a av dennes förmåga att överföra information

och vilja att göra det. Andra viktiga faktorer är relationen mellan berättare och lyssnare, den miljö man befinner sig i och fältundersökarens förmåga att lyssna och notera väsentligheter. Om undersökningen av fallet sker först en tid efter observationen hinner observatörens bild av händelsen förändras. Vittnet glömmar, förvanskar, fantiserar, lägger till, teoretiserar osv.

En bra rapport ska inte bara innehålla korrekta och så fullständiga uppgifter som möjligt. Den måste också innehålla en så god bedömning som möjligt av de lämnade uppgifternas kvalitet, dvs fältundersökaren måste väga in observatören i det hela.

Ett sätt att slippa bedöma observatören alltför kritiskt är givetvis att hitta flera vittnen vilka oberoende av varandra sett fenomenet. Vissa framstående ufologer hävdar att detta är ett krav för att rapporten ska kunna tillmätas vetenskapligt värde.

De beskrivna problemen med en observatör talar starkt för att man verkligen ska anstränga sig för att hitta flera observatörer.

Sammanfattning

Utgångspunkten för denna artikel var att vi måste få UFO-fenomenet accepterat av vetenskapsmän och experter, av politiker och journalister. För att lyckas med detta, hävdade jag i förra numret, måste vi ställa vissa krav på oss själva. Vi måste bl a vara sakliga. Jag hoppas att jag har lyckats visa att vi för närvarande ofta är mycket osakliga, men också att det är mycket svårt att vara saklig. UFO-fenomenets natur gör det omöjligt att lyckas helt, men jag är övertygad om att vi skulle kunna bättra oss betydligt. En förutsättning är dock att viljan finns hos er som jobbar med fenomenet. Ni måste sluta nonchalera saklighet och exakthet. Ert arbete leder annars ingenstans. Ufologin har stått och stampat på samma ställe i årtionden bl a därför att vi inte gett etablissemangen tillräckligt med hårddata. Vi har alltför ofta lämnat felaktigheter och överdrifter. Vi har alltför länge visat vår rörighet, okunnighet och blåögdhed. Det är hög tid för skärpning om vi inte ska svepas in i ockultismens mörka dimma. Vi måste skaffa oss underlag så vi istället kan gå ut i ljuset utan att sedan behöva söka skugga för att vi gjort bort oss.

De väderuppgifter vi kunnat få fram för området tyder på svag västlig vind, möjligen näst intill vindstilla, god sikt ev dimma.

Alla vittnena talar om mycket låg hastighet i riktning mot ost eller ONO. Anderssons beskrivning av ljusskiftningar kan tyda på att föremålet inte var självlysande utan snarare reflekterade solens ljus. Lundvall säger att föremålet försvann i intet. Dessa uppgifter ihop med väderuppgifterna gör att vi inte kan utesluta att det rört sig om ett föremål som följt med vinden.

JÄTTEUFO ÖVER VÄSTRA BERGSLAGEN

Ett ofantligt stort UFO observerades på trettondagen från tre olika platser i Västbergslagen.

Den mest detaljerade rapporten kommer från Juan Manzanares med fru som var på väg med bil mot Sunnansjö. Juan Manzanares berättar:

– När vi kom till utförsbacken innan Finnsviken såg min fru ett föremål i luften. Hon påpekade detta för mig. Jag kunde se att det var väldigt stort. Det låg stilla och nära det fanns ett litet moln. Titta på klockan, sade jag till henne. Den var 14.20.

Vi fortsatte färden och svängde mot Sunnansjö. Vi skulle hälsa på en bekant familj där (fam. Zäther).

Efter korsningen stannade jag bilen och gick ur. Vi hade inte förlorat föremålet utom synhåll. Det befann sig ovanför Sunnansjö. Storleken var samma som om man sträcker ut handen och på så sätt täcker föremålet. Det var cigarrformat och flög upprätt med övre delen lutande åt söder. Det var vitt till färgen och för övrigt var det slätt och blankt och reflekterade solljuset. Det minskade i storlek samtidigt som det avlägsnade sig i riktning mot SO. Hastigheten uppskattas till 400–500 km/tim. Föremålet rörde sig ljudlöst på en höjd av ca 500–1000 meter. Observationen tog ca 7 min. Jag uppskattar storleken till ca 100 m långt och 15–20 m i tjocklek säger Manzanares.

När familjen Manzanares så småningom kom fram till Sunnansjö visade det sig att även fru Zäther hade observerat föremålet.

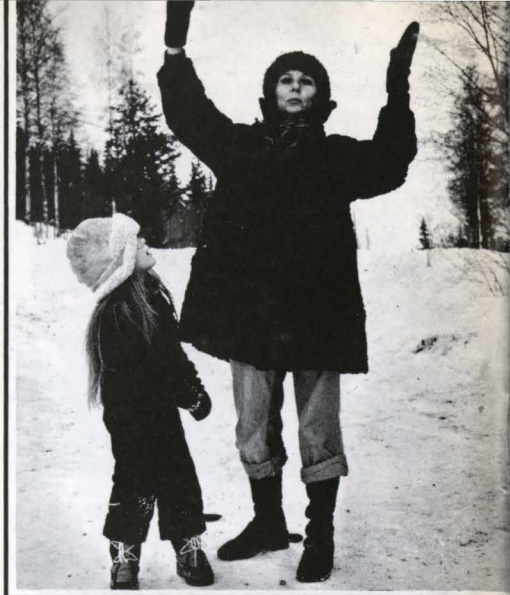


Foto: Georg Johansson

Fru Anita Zäther och 4-åriga dottern Johanna som såg fenomenet över Sunnansjö. – Så här stort såg jag det. Jag sträckte fram handen och täckte då precis föremålet. Lägg märke till att så stort såg hon föremålet mått från sina ögon sett.

.....

Hennes vittnesmål stämmer bra överens med Manzanares rapport. Det torde inte vara något tvivel om att de sett samma föremål.

Föremålet sågs även från en tredje plats, nämligen Stora Tuna ca 4 mil NO om Sunnansjö. Bojan och Esbjörn Danielsson promenerade vid kyrkogården i Stora Tuna när de uppmärksammade föremålet. Det var en gullysande lodrät stav som försvann sakta åt SV. Det befann sig på ungefär samma höjd över horisonten som solen och under de ca 5 min det sågs, så rörde det sig varken åt sidan eller i höjdlöd. Det bara försvann bortåt säger fru Danielsson.

Varken Luftfartsverket, F1 i Västerås eller Business Airservice i Västerås har kunnat lämna några uppgifter som löser gåtan. Inte heller den ballong som enligt uppgift observerades över Göteborg kl 16.00 samma dag torde ge någon förklaring till dessa observationer.

Källor: Telefonsamtal och ifyllda frågeformulär. ■